

KONKURRENCE- OG FORBRUGERSTYRELSEN

KFST – uafhængig konkurrencemyndighed

VELFUNDERENDE MARKEDER

NR 47 | MAJ 2021

SKALAFORDELENE, DER BLEV VÆK

De danske pensionselskaber høster samlet set ikke de omkostningsfordele ved investering af pensionsformuen, som må forventes at opstå, når formuen i et pensionselskab øges.

Pensionsformuerne i de enkelte pensionselskaber er i gennemsnit vokset kraftigt det seneste årti, uden at der i gennemsnit er realiseret sådanne skalafordele.

Det kan føre til, at de danske pensionsopparere ikke får gavn af lavere priser, som skalafordele vil medføre og kan også være udtryk for et begrænset konkurrencepres på denne del af forretningen.

Artiklen bygger på analyser og data fra rapporten "Konkurrencen på markedet for pension", fra 2019, som indeholder en række anbefalinger til at forbedre konkurrencen på pensionsmarkedet.

Læs artiklen ↓

1. Sammenfatning

De danske pensionselskaber har omkostninger til at forvalte pensionsopsparingen. Der sondres overordnet mellem omkostninger til administration af pensionsindbetalingerne og omkostninger til at investere pensionsopsparingen i forskellige aktiver. De fleste omkostninger knytter sig til investeringsaktiviteterne.

Pensionselskaberne formår i et vist omfang at udnytte de omkostningsfordele, som knytter sig til administration af pensionsopsparingerne. Der er således en tendens til, at administrationsomkostningerne målt per opsparer falder i et vist omfang, når antallet af opsparere og indbetalingerne stiger. Disse omkostningsfordele kaldes skalafordele.

Derimod er der ikke fundet belæg for, at selskaberne høster de omkostnings- eller skalafordele ved investering af pensionsopsparingerne, som må forventes at opstå når formuen i et pensionselskab øges. Fra 2011 til 2017 er pensionsformuerne i de enkelte pensionselskaber således i gennemsnit vokset kraftigt, men investeringsomkostningerne er steget omtrent i samme tempo. Helt stiliseret peger analysen således på, at det koster pensionselskaberne omtrent dobbelt så meget at investere fx 100 milliarder kroner som det koster at investere 50 milliarder kroner.

Manglende udnyttelse af skalafordele ved investering kan betyde, at de danske pensionsopsparere ikke får gavn af de lavere priser, som skalafordele ellers burde føre til. Det kan isoleret set medføre mindre rådighedsbeløb i pensionsårene eller det kan betyde, at opspareren skal være længere tid på arbejdsmarkedet for at opnå den samme pension, som hvis skalafordelene blev realiseret.

Fraværet af realiserede skalafordele ved investering kan bl.a. være en konsekvens af et begrænset konkurrencepres på denne del af forretningen, og kan således ses i sammenhæng med, at kommercielle pensionselskaber opnår en meget høj avance ved investering af pensionsmidlerne¹.

Erfaringer fra fx Holland, som også har et meget udbygget pensionssystem, viser, at der kan høstes ganske store skalafordele inden for investering. Det peger i retning af, at der er et effektiviseringspotentiale i de danske pensionselskabers kapitalforvaltning. En del af løsningen er styrket konkurrence om placering af depotterne. Det kan presse pensionselskaber til at styrke fokus på deres omkostninger og de muligheder, der er i sektoren for at realisere skalafordele.

Selv små effektiviseringer på pensionsmarkedet vil give store gevinster og gavne både pensionsopsparerne og samfundet. Til illustration er den gennemsnitlige formue i danske pensionselskaber steget med 113 pct. siden 2011 og hvis det lægges til grund, at de realiserede skalafordele ved investeringsaktiviteter i Holland også blev realiseret i Danmark (frem for at investeringsomkostninger vokser i samme tempo som formuen), ville det samlet set have kostet de danske pensionselskaber 1,2 mia. kr. mindre at investere den danske pensionsformue i 2017.²

2. De danske pensionselskaber er vokset betydeligt

De danske pensionselskaber kan inddeles i hhv. arbejdsmarkedspensionselskaber (AMP-selskaber) og kommercielle selskaber. AMP-selskaberne administrerer primært pensionsordninger for specifikke faggrupper, som er tegnet gennem overenskomst, mens de kommercielle selskaber administrerer firmapensionsordninger. De kommercielle selskaber er større end AMP'erne i gennemsnit, de er enten kundeejede eller ejet af eksterne aktionærer og har et betydeligt overskud ved investering af pensionsformuen.³

De danske pensionselskabers gennemsnitlige formue er vokset med 113 pct. siden 2011 (nominelt), hvilket er næsten seks gange mere end væksten i nominel BNP i samme periode.⁴ En del af væksten afspejler konsolidering i sektoren, dvs. fusioner m.v. Antallet af pensionselskaber i Danmark er således faldet fra 37 til 25 fra 2011 til 2017, og koncentrationen i markedet er derfor øget.

Omkring 38 pct. af den samlede vækst i størrelsen på "det gennemsnitlige pensionselskab" fra 2011 til 2017 kan således henføres til sammenlægninger af selskaber, jf. figur 1, mens 44 pct. kan henføres til stigende pensionsindbetalinger og -formuer (såkaldt organisk vækst).

Frem til 2017 er det særligt AMP-selskaberne, der i gennemsnit er blevet større som følge af sammenlægninger, mens den gennemsnitlige vækst hos de kommercielle selskaber i højere grad er drevet af stigende pensionsindbetalinger og -formuer i den pågældende periode.

Et gennemsnitligt kommercielt selskab forvaltede omkring 135 mia. kr. i 2017 målt ved deres hensættelser, mens AMP-selskaberne i gennemsnit havde en størrelse på knap 77 mia. kr. Et gennemsnitligt kommercielt selskab er dermed ca. dobbelt så stort som et gennemsnitligt AMP-selskab (bl.a. påvirket af to relativt store kommercielle selskaber). I 2011 var forskellen næsten en faktor 3.

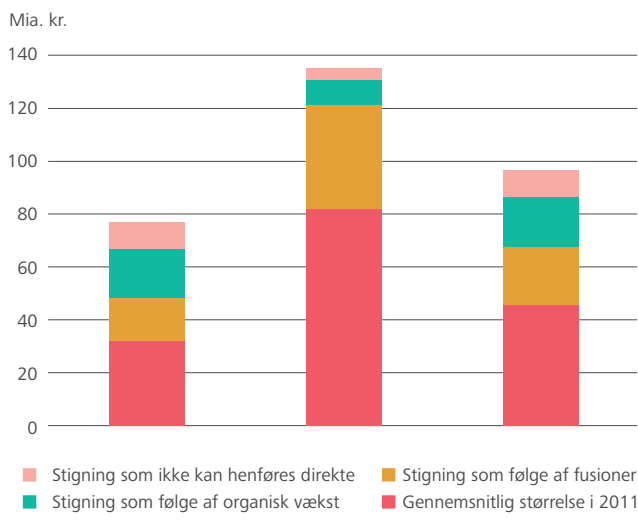
¹ Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen (2020), Pensionselskabernes indtjening på kapitalforvaltning

² Beregningen baseres på, at fraværet af realiserede skalafordele betyder, at investeringsomkostningerne i de danske pensionselskaber, ligesom formuen, er vokset med 113 pct. Hvis de realiserede skalafordele i Holland blev realiseret i Danmark, ville investeringsomkostninger i stedet være steget med 88 pct. Det svarer til en forskel på 1,2 mia. kr.

³ Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen (2020), Pensionselskabernes indtjening på kapitalforvaltning

⁴ Baseret på tal fra 2017.

Figur 1: Gennemsnitlig størrelse på et pensionselskab i 2017 set i forhold til 2011

Denne udvikling skal ses i sammenhæng med, at ca. hvert tredje pensionselskab i Danmark indgår i administrationsfællesskaber eller fællesskaber, hvor der sælges diverse ydelser til medlemmerne. Det er typisk AMP-selskaber, der indgår i disse administrationsfællesskaber.

Herudover får pensionselskaberne en ret stor del af deres midler investeret af eksterne investeringseksperter. Det gælder således for mellem knap 40 og 100 pct. af de danske pensionselskabers formue. Det er særligt investeringsforeninger og kapitalfonde, som varetager denne opgave.⁵ Nogle af pensionselskaberne får desuden dele af formuen forvaltet i et selskab, som tilhører samme koncern som pensionselskabet, men som er eksternt for pensionselskabet.

Fælles formueforvaltning og administrationsfællesskaber giver mulighed for at drage nytte af nogle af de samme fordele, der kan opstå ved at være et stort pensionselskab.

3. Der forventes skalafordele på pensionsmarkedet

Den kraftige stigning i pensionselskabernes gennemsnitlige størrelse peger på, at selskaberne potentielt kunne høste væsentlige skalafordele i forvaltningen af pensionsopsparingerne.

Pensionsmarkedets karakteristika og internationale erfaringer peger således på, at der er betydelige økonomiske skalafordele ved investering af pensionsformuen, jf. boks 1. I Holland, hvor pensionssystemet også er meget udbygget, er der eksempelvis fundet ganske store skalafordele ved administration og investering af pensionsformuen.

5 Ved eksternt investeringsforvaltning forstås al kapitalforvaltning, hvor omkostningerne til forvaltningen ikke er indeholdt i selskabets eget regnskab.

Boks 1: Udenlandske erfaringer

Bikker og de Dreu (2009)⁶ finder, at der er betydelige skalafordele på det hollandske pensionsmarked både ved administration af pensionsordninger og ved investering af formuen. Studiet viser, at når antallet af kunder stiger med 1 pct., så stiger administrationsomkostningerne med 0,64 pct. Desuden finder studiet, at en stigning i pensionsformuen med 1 pct. medfører en forøgelse af investeringsomkostningerne med 0,78 pct.

Bateman og Mitchell (2004)⁷ finder, at der er betydelige skalafordele på det australske pensionsmarked. Studiet viser, at en forøgelse af aktiver under administration på én procent fører til en stigning i de samlede omkostninger på kun en halv procent.

Latzko (1999)⁸ undersøger, om der eksisterer skalafordele i kapitalforvaltning i et stort tværsnit af 2610 investeringsfonde fra hele verden. Studiet konkluderer, at når formuen vokser med 1 pct., så stiger investeringsomkostningerne med godt 0,7 pct.

I et pensionselskab er der en del omkostninger, som er relativt uafhængige af antallet af kunder og/eller formuens størrelse. Eksempelvis kan IT-systemer håndtere flere kunder og investeringseksperter kan investere større formuer, uden at det koster ret meget mere. Samtidig kan der argumenteres for, at selskaber med en stor formue må forventes at have mere forhandlingsmagt over for eksterne investeringsforvaltere end mindre selskaber, og på den måde kan opnå en omkostningsfordel ved den del af formuen, der forvaltes eksternt.⁹

Der er imidlertid også nogle omkostninger, der er afhængige af størrelsen på formuen/antallet af opsparere fx direkte handelsomkostninger ved investering og omkostningerne til personlig rådgivning af pensionsopsparerne.

4. Pensionselskaberne høster ikke skalafordele ved investering af formuen

Der er foretaget en analyse af, om danske pensionselskaber har realiseret skalafordele i takt med at selskabernes gennemsnitlige størrelse er forøget. Analysen ser dels på

6 Bikker J.A. og de Dreu J. (2009). Operating costs of pension funds: the impact of scale, governance, and plan design. *Journal of Pension Economics and Finance*, vol. 8 (1) s. 63-89.

7 Bateman H. og Mitchell O.S. (2004). New evidence on pension plan design and administrative expenses: The Australian experience. *Journal of Pension Economics and Finance*, vol. 3, s. 63-67.

8 Latzko D.A. (1999). Economics of scale in mutual fund administration. *Journal of Financial Research*, vol. 2 (3) s. 331-333.

9 James E., Smalhout J. og Vittas D. (2001). Administrative costs and the organization of individual retirement account systems: A comparative perspective. Policy Research working paper, no. WPS 2554

omkostningerne til administration af indbetalingerne i forhold til antallet af opsparende, og dels på investeringsomkostningerne som andel af formuen.

Der er realiseret visse skalafordele i administrationen af indbetalingerne: Jo flere opsparende et pensionselskab har, jo lavere ser administrationsomkostningerne per opsparende således ud til at være, jf. figur 2 (venstre).

Dette billede bekræftes, når skalafordelene i administration af indbetalingerne estimeres i en model, hvor der er korrigeret for visse andre forhold. Konkret peger opgørelsen på, at en forøgelse af antallet af kunder/opsparende med 1 pct. har været ledsaget af en stigning i omkostningerne på 0,8 pct. per opsparende jf. tabel 1. Arbejdsmarkedspensions-systemer er som nævnt i gennemsnit mindre end de kommercielle selskaber, men en del af selskaberne indgår i et administrationsfællesskab med andre pensionskasser. Der er tegn på, at pensionselskaber, som er medlem af et administrationsfællesskab, har lavere omkostninger ved at administrere opsparendes pensionsordninger. Det understøtter, at administrationsfællesskaber kan være en måde at høste skalafordele på, uden at selskabet selv vokser gennem fx fusioner eller organisk vækst.

For så vidt angår selskabernes omkostninger til investeringsaktiviteter er der derimod ikke tegn på, at selskaberne har realiseret særlige skalafordele. Rent visuelt ser det godt nok ud til, at AMP-selskabernes investeringsomkostninger målt i forhold til formuens størrelse er lavere, jo større selve pensionsformuen i selskabet er, jf. figur 2 (højre).

I den økonometriske model, hvor der også kontrolleres for visse andre forhold, fx porteføljesammensætning, er

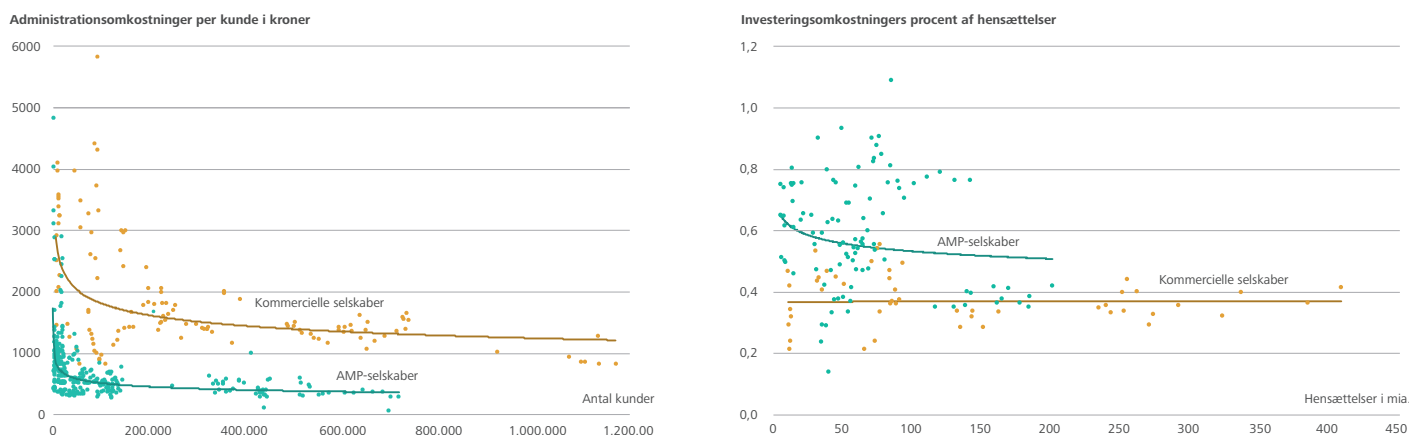
der imidlertid ikke fundet belæg for skalafordele i investeringsomkostningerne, jf. tabel 1. Når der opstilles separate modeller for hhv. AMP-selskaber og kommercielle selskaber, findes heller ikke belæg for skalafordele i denne del af forretningen.

Derimod er der fundet statistisk signifikante skalaulemper for de kommercielle selskaber. Dvs. at omkostningerne ved investering er større (som andel af formuen), jo større formue selskaberne investerer. Hvis de selskaber, som har koncernintern kapitalforvaltning udelades i den økonometriske model, findes ikke længere signifikante skalaulemper for de kommercielle selskaber, men omvendt heller ikke skalafordele.

Det kan pege på, at de kommercielle selskaber, som får en stor del af opsparendes formuer forvaltet eksternt, men inden for samme koncern, tager en relativt høj pris, og at en evt. indtjening herved kanaliseres til det koncernforbundne selskab. Det vil betyde, at eventuelle skalafordele i stedet vil komme til udtryk hos den koncernforbundne kapitalforvalter og ikke i pensionselskabet selv.

Niveauet for investeringsomkostninger er lavere i de kommercielle selskaber end i AMP-selskaberne. Det kan der være flere årsager til. Fx har de kommercielle selskaber flere ordninger med tilknyttede garantier (for pensionsudbetalingens niveau), hvilket indebærer, at de ikke kan investere i ligeså risikofyldte aktiver, som AMP-selskaberne. Mere risikofyldte aktiver og mere aktiv porteføljepleje vil typisk medføre højere investeringsomkostninger og et højere forventet afkast.

Figur 2: Sammenhæng mellem hhv. antal opsparende og administrationsomkostninger og formue og investeringsomkostninger

Kilde: Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen (2019), Konkurrencen på markedet for pension

Tabel 1: Estimationsresultater for skalafordele for hhv. administrationsomkostninger og investeringsomkostninger

Administrationsomkostninger			Investeringsomkostninger	
Når antallet af kunder stiger med 1 pct. så stiger administrationsomkostningerne med:			Når formuen stiger med 1 pct., så stiger investeringsomkostningerne med:	
	Inkl. omkostninger til at erhverve nye kunder	Ekskl. omkostninger til at erhverve nye kunder		
For pensionselskaber	0,817 pct.***	0,863 pct.***	For pensionselskaber	1,014 pct.
For kommercielle pensionselskaber	0,731 pct.***	0,922 pct.**	For kommercielle pensionselskaber	1,178 pct.***
For arbejdsmarkedspensionselskaber	0,842 pct.***	0,846 pct.***	For arbejdsmarkedspensionselskaber	0,948 pct.
			For kommercielle pensionselskaber uden koncernintern kapitalforvaltning	1,021 pct.

Kilde: Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen (2019), Konkurrencen på markedet for pension

Anm.: ***, ** og * angiver signifikant forskellig fra 1 ved 99, 95 og 90 pct. konfidensinterval.

Anm.: Analysen af investeringsomkostningerne baseres på data fra de danske pensionselskaber i perioden 2011 til 2017, mens analysen af administrationsomkostninger er baseret på data for 2005 til 2017. Et trunkeret datasæt for administrationsomkostninger ændringer ikke på analysens resultater.

Investeringsomkostningerne målt i pct. af formuen er således ret uafhængig af pensionsformuens størrelse i de forskellige selskaber. Konkret viser beregningen således, at en forøgelse af den investerede formue på 1 pct. har været ledsaget af en stigning i investeringsomkostningerne på ca. 1 pct. i gennemsnit. Det betyder, at der ikke er realiseret skalafordele. Lidt stiliseret er pensionselskabernes omkostninger (herunder til eksterne forvaltere) dermed omtrent dobbelt så høje, når de investerer fx 100 milliarder kroner, end når de investerer for 50 milliarder kroner.

For kommercielle selskaber isoleret set ledsages en formuestigning på 1 pct. af en omkostningsstigning på knap 1,2 pct. (og signifikant mere end 1 pct.). Det afspejler de nævnte skalaulempen, som knytter sig til, at nogle af de kommercielle selskaber har 'udliciteret' investeringsopgaven til et selskab, som tilhører samme koncern, som pensionselskabet.

Hvis det lægges til grund, at de skalafordele, som efter de nævnte analyser blev realiseret i Holland, også var realiseret i Danmark i takt med den stigende pensionsformue, ville det koste de danske selskaber knap 1,2 mia. kr. mindre at investere danskernes pensionsformue i 2017.¹⁰

5. Fraværet af realiserede skalafordele kan skyldes begrænset konkurrence

Der kan være flere forklaringer på, hvorfor pensionselskaberne ikke formår at realisere skalafordele til at nedbringe omkostningerne ved investering af pensionsopsparingerne.

Eksempelvis kan bevægelsen mod alternative investeringer¹¹ inden for de senere år, hvor investeringsprocessen er mere kompleks end for traditionelle investeringer, bidrage til, at det ikke bliver billigere, jo større formue der investeres og dermed, at de potentielle skalafordele er mere begrænsede.

Herudover vil manglende konkurrence medføre, at selskaberne ikke presses tilstrækkeligt til at drive pensionselskabet så effektivt som muligt, og at mindre effektive pensionselskaber får bedre mulighed for at fastholde markedsandele og overleve på markedet. Manglende konkurrence kan komme til udtryk ved høje omkostninger fx til høje lønninger. En analyse viser, at lønniveauet på pensionsmarkedet ligger højere, end hvad en person med samme egenskaber, forudsætninger mv. ville tjene i en anden branche. Det samme gør sig gældende for andre brancher i den finansielle sektor, herunder kapitalforvaltere. En væsentlig del af pensionselskabernes formue investeres således af (for pensionselskabet) eksterne kapitalforvaltere.

Den manglende konkurrence kan bl.a. være en følge af pensionsopsparernes begrænsede mulighed for at flytte indbetalinger og formue til en ny pensionsudbyder, der er billigere og bedre end den nuværende pensionsudbyder. Samtidig svækkes konkurrencen af, at pensionsmarkedet er komplekst, og at pension er et produkt, der kan være svært at gennemskue. Det er vanskeligt at vurdere, hvorvidt prisforskelle kan henføres til forskelle i kvaliteten af fx kapitalforvaltningen og produkternes egenskaber, eller om de dækker over ineffektiv drift og/eller overnormal indtjening i nogle selskaber.

For pensionsopsparerne kan en mere effektiv drift komme til udtryk ved fx lavere priser. Et større fokus på effektiv drift og på at høste skalafordele vil give pensionsopsparerne mere pension for pengene, hvilket kan medføre øgede pensionsudbetalinger. Samtidig vil effektiv forvaltning styrke de offentlige finanser, idet en væsentlig del af pensionsformuen har karakter af udskudt skat.

6. Pensionsmarkedet kan blive mere velfungerende

Artiklens analyser finder, at de danske pensionselskaber samlet set ikke høster de skalafordele ved investering af pensionsformuen, som forventes på pensionsmarkedet i lyset af markedets indretning og den voksende formue.

¹⁰ Beregningen tager udgangspunkt i at pensionsformuen i et gennemsnitligt pensionselskab er vokset 113 pct. siden 2011 og investeringsomkostningerne er vokset i samme tempo.

¹¹ Der er korrigeret i estimationen for, at der har været en bevægelse mod alternative investeringer.

Det kan bl.a. være udtryk for et begrænset konkurrencepres på denne del af forretningen.

I konkurrencerådets rapport 'Konkurrencen på markedet for pension', fra 2019, fremlægges en række forslag, som kan styrke konkurrencen om opsparernes depoter og derigennem bl.a. presse pensionselskaberne til effektiv drift.

Forslagene retter sig både mod at styrke den reelle konkurrence mellem selskaberne, men også mod at forøge det såkaldte indirekte konkurrencepres – dvs. forbedre mulighederne for fagligt velfunderet "peer pressure" og udbredelse af bedste praksis.

Pension er et kompliceret område. Det gælder særligt for den enkelte opsparer, men også for andre beslutningstagere, herunder fagforeninger, arbejdsgiverorganisationer og virksomheder, der skal træffe beslutninger om pension på vegne af hhv. deres medlemmer og medarbejdere. Det er således vigtigt, at det er relativt nemt at træffe oplyste valg med henblik på at sikre en effektiv forvaltning af formuerne.

Det foreslås bl.a., at det indirekte konkurrencepres styrkes ved at oprette en enhed, der løbende foretager en uafhængig performanceevaluering af alle pensionselskaber, der administrerer obligatoriske pensionsordninger, som er tegnet gennem et ansættelsesforhold (søjle II). Evalueringen skal omfatte både kommercielle selskaber og AMP-selskaber.

En sådan evaluering kan bl.a. være med til sætte fokus på pensionselskabernes priser og omkostninger ved investering, herunder årsager til, at der ikke realiseres skalafordel i forbindelse med investering af pensionsformuen. Gennemsigthed omkring performance vil være med til at presse pensionselskaberne til at sikre effektiv drift og dermed sikre lavere priser og mere pension for pengene til de danske pensionsopsparere.

I rapporten foreslås også, at det gøres mere synligt, hvor meget man som opsparer reelt betaler for at få investeret sin pensionsformue, og hvor stor betydning disse udgifter

har for økonomien når man går på pension (anbefaling 5.1, 5.2, 5.3 og 5.4). Det kan fx ske gennem Pensionsinfo, som allerede i dag bruges af mange danskere til at få et overblik over deres pensionsordninger.

Det er samtidig centralt at understøtte den effektive konkurrence om opsparernes depoter. Det foreslås bl.a. at begrænse størrelsen af de forskellige former for kollektiv kapital/formue, som den enkelte opsparer ikke har ret til at tage med ved flytning af sit depot (anbefaling 4.7 og 4.9). En opsparer, som vælger at flytte sin formue, mister således reelt en del af disse kollektive midler, hvilket kan gøre det mindre fordelagtigt at flytte depot.

Desuden kan konkurrencen styrkes ved at gøre det lettere at flytte sin rate- og alderspension når opspareren er gået på pension (anbefaling 4.8). Endelig lægges vægt på at styrke mobiliteten for de hvilende ordninger, som ofte er relativt dyre.

Forsikring & Pension har netop relanceret Fakta om Pension til også at omfatte små hvilende ordninger og der er således igangsat initiativer, der har fokus på at nedbringe antallet af hvilende ordninger. Fx arbejdes der med at gøre processen for at flytte sin hvilende ordning endnu mere tilgængelig via selvbetjeningsløsninger på pensionselskabernes hjemmeside.

Firmapensionsordningerne er typisk sammensat af billige forsikringsprodukter og dyr kapitalforvaltning. Det afspejler, som beskrevet, især en høj avance på de aktiviteter, som er knyttet til investering af formuen. Denne prisstruktur gør det vanskeligt at sammenligne pensionstilbud og kan være en barriere for nye aktører på pensionsmarkedet. Derfor foreslog Konkurrencerådet også, at en arbejdsgruppe får til opgave at udvikle en model, der kan sikre en mere omkostningsnær prissætning (anbefaling 3.1).

Forslagene fra rapporten er kort opsummeret i boks 2 nedenfor.

Boks 2. Forslag til forbedring af konkurrencen på markedet for pension

1. Løbende performanceevaluering

1.1. Der foretages løbende en uafhængig performanceevaluering af alle pensionselskaber, der administrerer obligatoriske ordninger i søjle II.

2. Konkurrencen om arbejdsmarkedspensionsordningerne

2.1. Arbejdsmarkedets parter opfordres til at introducere og kommentere evalueringen af pensionselskaberne som fast punkt på dagsordenen i deres styrende organer.

2.2. På det private arbejdsmarked opfordres arbejdsmarkedets parter til i højere grad at tænke konkurrenceudsættelse af pensionselskaber ind i overenskomstforhandlingerne.

2.3. Konkurrencen om forvaltning af pensionsordningerne på det offentlige arbejdsmarked styrkes.

3. Konkurrencen om firmapensionsordningerne

3.1. Krydssubsidiering mellem forsikrings- og pensionsprodukter begrænses.

3.2. Virksomheder opfordres til i højere grad at inddrage medarbejderne i forbindelse med beslutninger om udbud af pensionsordning.

3.3. Arbejdsmarkedspensionsselskabernes incitament til – og mulighed for – at konkurrere på det kommercielle marked styrkes.

3.4. Der indføres forbud mod, at det på forhånd er fastlagt i udbuddet af en pensionsordning, at den pågældende mægler står for den efterfølgende rådgivning af opsparerer.

3.5. Mægleres uvildighed skal styrkes.

4. Mobiliteten på pensionsmarkedet

4.1. Der skal arbejdes på at komme eksisterende klatpensioner til livs.

4.2. Fremadrettet skal det fremgå af pensionskontrakter, at hvilende ordninger overføres som default.

4.3. Der udvikles sammenligningsværktøj til hvilende ordninger.

4.4. Det gøres muligt for det afgivende selskab at kontakte opsparerer, der aktivt har besluttet at flytte deres depot.

4.5. Der skabes mere fleksibilitet i kravene til ydelsessammensætning, når indbetalingerne stopper.

4.6. Gebyret ved overførsel af depoter gøres omkostningsbaseret.

4.7. Det sikres, at opsparerer med ældre garantier får mulighed for at medtage flere midler ved skift, herunder en andel af de akkumulerede værdireguleringer og det kollektive bonus-potentiale.

4.8. Der skabes mere frihed til at flytte ratepension og aldersopsparing efter overgang til pension.

4.9. Det sikres, at opsparerer får en større andel af den kollektive kapital med, hvis depotet flyttes til et andet pensionselskab.

5. Retvisende og rettidig information

5.1. Branchen afskaffer løbende muligheden for at bruge standardsatser for visse aktivklasser i beregningen af ÅOP og ÅOK.

5.2. Det gøres muligt for opsparerer at se prognoseberegninger baseret på både standardiserede og faktiske investeringsomkostninger.

5.3. Der udarbejdes supplerende personlige nøgletal til anskueliggørelse af omkostninger.

5.4. Pensionsinfo udbygges med mere fokus på selskabernes performance.